

ტყვეთა სყიდვა

ტყვეთა სყიდვა იყო ისტორიული მოვლენა, რომლის დროსაც ტყვედ აყვანილი ადამიანები იყიდებოდნენ როგორც მონები. ეს პრაქტიკა ფართოდ იყო გავრცელებული ძველ და შუა საუკუნეებში, მათ შორის საქართველოშიც.

საქართველოში ტყვეთა სყიდვა განსაკუთრებით გავრცელდა XVII–XVIII საუკუნეებში, როდესაც ქვეყანა ხშირი ომებისა და მტრის შემოსევების გამო სუსტად იყო დაცული. მტრები — განსაკუთრებით ოსმალები და სპარსელები — საქართველოში თავს ესხმოდნენ, ტყვედ მიჰყავდათ ადგილობრივები და შემდეგ ჰყიდდნენ მონებად უცხო ბაზრებზე, ძირითადად სტამბოლში, ტრაპიზონში და სპარსეთში.

ტყვედ აყვანილ ადამიანებს ხშირად იყენებდნენ მძიმე სამუშაოებში, . ტყვეთა სყიდვა არა მხოლოდ ადამიანთა თავისუფლების წართმევას, არამედ ოჯახების დაშლას და ქვეყნის დემოგრაფიული დაქვეითებასაც იწვევდა.

XIX საუკუნეში, როცა საქართველო რუსეთის იმპერიის შემადგენლობაში შევიდა, ტყვეთა სყიდვა ოფიციალურად აიკრძალა და მსგავსი პრაქტიკა სამართლებრივად დაისაჯა.

მოკლედ:

ტყვეთა სყიდვა იყო ტყვე ადამიანთა გაყიდვა, რაც საქართველოში დიდი პრობლემა იყო შუა საუკუნეებში — მან ქვეყნის მოსახლეობასა და სოციალურ განვითარებაზე უარყოფითად იმოქმედა